

de Rechtspraak

Gerechtshof
Amsterdam

PER TELEFAX: 020-7589838

mr. F.R. Stoové
Postbus 69213
1060 CE Amsterdam

Sector handelsrecht

bezoekadres
Prinsengracht 436
1017 KE Amsterdam

correspondentieadres
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

t (020) 5412111
f (020) 5413423
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

onderdeel Enquetebureau
contactpersoon G. Mast
doorkiesnummer (020) 541
datum 16 februari 2012
ons kenmerk 200.101.312/01
uw kenmerk
kopie aan
Bijlage(n)
onderwerp

NTR Stichting/T Boulahfa>
Toezending proces verbaal

Geachte heer/mevrouw,

In bovengenoemde zaak zend ik u ter kennisneming een afschrift van een proces-verbaal.

Hoogachtend,

G. Mast
Griffier

AFSCHRIFT

zaaknummer: 200.101.312/01 SKG

3 februari 2012

GERECHTSHOF AMSTERDAM VIERDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

ARREST

in de zaak van:

de stichting STICHTING NTR,
gevestigd te Hilversum,
APPELLANTE,
advocaat: mr. F.R. Stoové te Amsterdam,

t e g e n

Najim BOULAHFA, in zijn hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordiger van de minderjarige Tarik Boulahfa,
wonend te Den Haag,
GEÏNTIMEERDE,
advocaat: mr. R.S. Panday te Leiden.

1. Het geding in hoger beroep

Partijen worden hierna respectievelijk NTR en Boulahfa genoemd.

NTR is bij dagvaarding van 1 februari 2012 in hoger beroep gekomen van een vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank Amsterdam, in deze zaak in kort geding onder zaaknummer/rolnummer 508846/KG ZA 12-96 geweest tussen (verbeterd gelezen) Boulahfa als eiser en NTR als gedaagde en uitgesproken op 27 januari 2012. De appeldagvaarding bevat de grieven.

NTR heeft overeenkomstig de appeldagvaarding vier grieven aangevoerd, producties overgelegd en geconcludeerd dat het hof het vonnis zal vernietigen en, samengevat, de vordering van Boulahfa alsnog zal afwijzen, met veroordeling van Boulahfa in de kosten van het geding in beide instanties.

Ter zitting van het hof van 3 februari 2012 heeft Boulahfa geantwoord, producties in het geding gebracht en geconcludeerd, naar het hof begrijpt, tot bekrachtiging van het vonnis waarvan beroep met veroordeling van NTR in de kosten van het geding in hoger beroep.

Voorts hebben partijen hun standpunt doen bepleiten, NTR door mr. Stoové voornoemd en door mr. Ch.E. Koster, eveneens advocaat te Amsterdam en Boulahfa door mr. Panday voornoemd.

Van de zijde van NTR zijn pleitnotities overgelegd, mr. Panday heeft de memorie van antwoord met producties in het geding gebracht.

Vervolgens hebben partijen arrest gevraagd en is, na een schorsing van de zitting, door het hof uitsluitend in mondelinge vorm uitspraak gedaan. Het onderhavige arrest behelst een uitwerking van de motivering van deze uitspraak.

2. Ontvankelijkheid

In overleg met partijen leest het hof de inleidende dagvaarding en (de kop van) het vonnis in die zin verbeterd dat als eiser optreedt Najim Boulahfa in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van Tarik Boulahfa en de appeldagvaarding in die zin dat het exploit tegen Najim Boulahfa als (formele) procespartij is uitgebracht. In het licht hiervan behoeft grief I geen verdere behandeling.

3. Feiten

De voorzieningenrechter heeft in het vonnis waarvan beroep onder 2.1 tot en met 2.7 een aantal feiten opgesomd die door hem bij de beoordeling van deze zaak tot uitgangspunt zijn genomen. In grief II betoogt NTR onder meer dat de voorzieningenrechter het kader en de context waarin de onder 2.5 genoemde vertoning van de samengestelde documentaire heeft plaatsgevonden en de context waarin de vaststellings-overeenkomst is opgesteld, heeft miskend. Het hof zal op deze bezwaren voor zover nodig in het onderstaande ingaan. Voor het overige zijn de feiten niet in geschil en dienen deze derhalve ook het hof als uitgangspunt.

Overweging 4.1 van dit arrest behelst een samenvatting daarvan hier en daar aangevuld met verdere feiten die volgen uit niet (voldoende) weersproken stellingen van partijen en/of de niet (voldoende) bestreden inhoud van door partijen overgelegde producties.

4. Beoordeling

4.1.(i) NTR heeft in de periode augustus 2011 tot november 2011 opnamen gemaakt ten behoeve van een aan Tarik Boulahfa (hierna: Tarik) gewijde aflevering van de televisieserie "Kinderen van de rekening" (hierna: de documentaire).

(ii) Tarik verbleef tijdens de opnamen op last van de rechter in de gesloten jeugdinstelling Jeugdformaat Jutters Combinatie (hierna: JJC). Tijdens de documentaire komen naast Tarik (onder een gefingeerde naam) ook zijn vader, Boulahfa, en medewerkers van JJC in beeld. Tarik was ten tijde van de opnamen eerst 16 en daarna 17 jaar oud.

(iii) De laatste, op 30 november 2011 geplande, opnamen hebben geen doorgang gevonden.

(iv) Nadat van de gemaakte opnamen de documentaire was samengesteld is deze op 17 december 2011 vertoond aan (onder

anderen) Boulahfa. Deze heeft toen verklaard niet in te stemmen met vertoning van de beelden op televisie.

(v) Op 11 januari 2012 heeft opnieuw een vertoning van de documentaire plaatsgevonden ditmaal ten kantore van mr. Panday voornoemd, in aanwezigheid van (onder anderen) Boulahfa. Op basis van het bij die gelegenheid door NTR met Boulahfa besprokene is een aantal wijzigingen in de documentaire aangebracht.

(vi) Nadat NTR had aangekondigd dat de documentaire op 29 januari 2012 zou worden uitgezonden heeft Boulahfa de onderhavige kortgedingprocedure aanhangig gemaakt.

4.2. Boulahfa vordert in dit geding een voorziening die ertoe strekt dat NTR op straffe van verbeurte van een dwangsom wordt verboden de documentaire uit te zenden althans dat indien uitzending plaatsvindt de daarin opgenomen beelden van Tarik onherkenbaar worden gemaakt.

De voorzieningenrechter heeft het door Boulahfa (primair) gevorderde verbod toegewezen met bepaling dat aan de veroordeling geen rechten kunnen worden ontleend indien Boulahfa niet binnen veertien dagen na de datum van uitspraak bij de bodemrechter een procedure aanhangig maakt met een gelijke vordering als in het kort geding.

NTR komt met haar (resterende) grieven tegen deze beslissing en de daaraan ten grondslag gelegde motivering op.

4.3. Het hof neemt tot uitgangspunt dat een persoon die erin heeft toegestemd dat van hem filmopnamen worden gemaakt ten behoeve van een op de televisie uit te zenden programma die uitzending in beginsel niet kan verhinderen door, nadat die opnamen zijn gemaakt, de verleende toestemming in te trekken. Een beroep op het bepaalde in artikel 21 Auteurswet is door het verlenen van toestemming in de regel afgesneden.

Niet in geschil is dat Boulahfa, nadat hij over de opzet en doel van de documentaire was voorgelicht, er aanvankelijk mee heeft ingestemd dat Tarik en ook hijzelf ten behoeve van de

documentaire werden gefilmd en voorts dat Tarik aan de gemaakte opnamen steeds vrijwillig zijn medewerking heeft verleend, onder meer door het tijdens die opnamen dragen van een opgespelde microfoon.

Boulahfa heeft aan het door hem gevorderde verbod van uitzending ten grondslag gelegd dat de door hem verleende toestemming voor de opnamen in zoverre voorwaardelijk was dat hij met het maken van die opnamen akkoord is gegaan nadat hem van de zijde van NTR was toegezegd dat uitzending alleen zou plaatshebben indien hij na het zien van het eindresultaat daarmee kon instemmen (door hem aangeduid als zijn 'vetorecht'). Daarnaast voert Boulahfa aan dat hij reeds na de eerste opnamen te kennen heeft gegeven dat hij met verdere opnamen niet akkoord ging en wijst hij op de mogelijke schadelijke consequenties van de uitzending voor de reputatie van zijn zoon, de beeldvorming ten aanzien van zijn zoon en de inbreuk op diens persoonlijke levenssfeer. Het hof zal in 4.4 en 4.5 op de laatst vermelde gronden ingaan en de eerst vermelde grond, waarop de voorzieningenrechter het door hem gegeven verbod heeft gebaseerd, onder 4.6 bespreken.

4.4. Met betrekking tot de stelling van Boulahfa dat hij niet akkoord is gegaan met vervolgonopnamen is het hof met de voorzieningenrechter van oordeel dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat vóór eind november 2011 door Boulahfa aan NTR een mededeling van die strekking is gedaan. Het hof sluit zich aan bij hetgeen de voorzieningenrechter daaromtrent in zijn vonnis onder 4.6 heeft overwogen. De stelling van Boulahfa dat hij reeds in een vroeg stadium aan NTR heeft medegedeeld dat geen verdere opnamen van Tarik mochten worden gemaakt, valt ook moeilijk te rijmen met het feit dat Boulahfa tezamen met Tarik en zijn echtgenote op 17 december 2011 de gemonteerde documentaire is komen bezichtigen.

4.5. Dat de documentaire de reputatie van Tarik op onaanvaardbare wijze aantast en/of dat er gronden zijn om aan

te nemen dat de documentaire afwijkt van de normen van een zorgvuldige en maatschappelijk aanvaardbare journalistiek is niet aannemelijk. Boulahfa bestrijdt niet dat, zoals de voorzieningenrechter overweegt, de film een indringend maar respectvol beeld geeft van het leven van Tarik in JJC, met de ups en downs die daar bijhoren en dat deze zeer positief eindigt. In dit verband is voorts van belang dat NTR onweersproken heeft gesteld dat zij aan de twee in het vonnis genoemde nog bestaande concrete bezwaren van Boulahfa betreffende respectievelijk het paspoort en (het noemen van) de thuissituatie van Tarik is tegemoet gekomen. Voldoende aannemelijk is voorts dat de documentaire een bijdrage kan leveren aan (het rechtzetten van) de beeldvorming bij het publiek omtrent de hulpverlening door jeugdzorg in gevallen als het onderhavige. Van een situatie waarin het door artikel 8 EVRM gewaarborgde recht op bescherming van het privé leven (op relevante wijze) is geschonden en/of zou moeten prevaleren boven de in artikel 10 EVRM gewaarborgde uitingsvrijheid is naar oordeel van het hof ook gelet op dit een en ander geen sprake.

4.6. Met betrekking tot het door Boulahfa gestelde 'vetorecht' ten aanzien van de uitzending van de documentaire is het hof, anders dan de voorzieningenrechter, van oordeel dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat Boulahfa een dergelijk recht is verleend en/of dat hem daarop thans nog een beroep toekomt. Het hof wijst er in dit verband op dat NTR, met een beroep op verklaringen van onder anderen T. Verlind, die als producent en eindredacteur van de serie optrad (productie I in eerste aanleg en productie VI in hoger beroep), en van programmamaker P. Tetteroo (productie V in hoger beroep), gemotiveerd betwist dat aan Boulahfa en/of Tarik een 'vetorecht' zou zijn toegezegd. Anders dan Boulahfa in de memorie van antwoord betoogt, vindt die toezegging geen steun in de door NTR als productie IV in hoger beroep overgelegde verklaring van B. Blekxtoon, onderdirecteur bij JJC. Uit het feit dat aan Boulahfa en Tarik

van de zijde van NTR zou zijn medegedeeld dat de documentaire aan hen zou worden vertoond en dat "zij dan eventuele bezwaren kenbaar zouden kunnen maken" valt een dergelijke toezegging immers niet op te maken. Wel kan daaruit worden afgeleid dat Boulahfa en Tarik in de gelegenheid zouden worden gesteld om eventuele onjuistheden te signaleren en bezwaren met betrekking tot de beeldvorming te uiten en dat NTR gehouden zou zijn daaraan binnen redelijke grenzen tegemoet te komen, zoals in het onderhavige geval ook is geschied.

Daar komt nog bij dat blijkens de inhoud van de door NTR overgelegde e-mail van mr. Panday van 14 januari 2012 (productie IX) ter gelegenheid van de bezichtiging van de documentaire op zijn kantoor door partijen afspraken zijn gemaakt waar Boulahfa het, ook in de visie van mr. Panday, "mee zal moeten doen". Voor het standpunt dat de afspraken inhielden dat - nadat NTR de toen overeengekomen wijzigingen zou hebben aangebracht - Boulahfa de uitzending alsnog zou kunnen tegenhouden, biedt de inhoud van de e-mail geen steun. Dat mr. Panday het blijkens zijn e-mail van 13 januari 2012 (onderdeel van productie IX) nuttig achtte om de op 11 januari 2012 gemaakte afspraken in een vaststellingsovereenkomst vast te leggen en deze aan partijen ter ondertekening voor te leggen, leidt niet tot een ander oordeel.

4.7. Dit brengt mee dat de grieven II tot en met IV van NTR doel treffen. Nu er blijkens hetgeen hiervoor onder 4.4 en 4.5 is overwogen niet is gebleken van andere gronden die een verbod als door de voorzieningenrechter gegeven rechtvaardigen, luidt de slotsom dat de primaire vordering van Boulahfa niet toewijsbaar is. In het voorgaande ligt besloten dat ook de subsidiaire vordering van Boulahfa (strekken tot uitzending met onherkenbaar gemaakte beelden van Tarik) niet voor toewijzing in aanmerking komt.

Het vonnis van de voorzieningenrechter zal worden vernietigd en de vordering van Boulahfa zal alsnog worden afgewezen. Boulahfa zal als de in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in

de kosten van het geding in beide instanties.

5. Beslissing

Het hof:

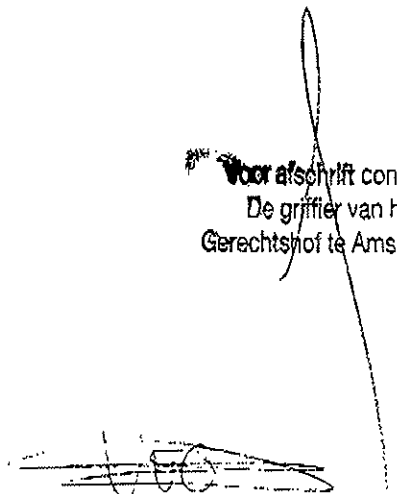
vernietigt het vonnis waarvan beroep;

wijst de vordering van Boulahfa af;

verwijst Boulahfa in de kosten van het geding in beide instanties aan de zijde van NTR begroot op € 575,- aan verschotten en € 816,- voor salaris in eerste aanleg en tot op heden op € 742,17 aan verschotten en op € 2.682,- voor salaris in hoger beroep;

verklaart dit arrest uitvoerbaar bij voorraad.

Dit arrest is gewezen door mrs. E.E. van Tuyl van Serooskerken-Röell, R.J.F. Thiessen en J.F.M. Strijbos en door de voorzitter in het openbaar uitgesproken op 3 februari 2012.

Voor afschrift conform
De griffier van het
Gerechthof te Amsterdam

